

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 17.10.2012
COM(2012) 595 final

2012/0288 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniająca dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów
napędowych oraz zmieniająca dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania
stosowania energii ze źródeł odnawialnych**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2012) 343 final}

{SWD(2012) 344 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST

W dyrektywie 2009/28/WE¹ w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych („dyrektywa w sprawie energii ze źródeł odnawialnych”) ustanowiono wiążące cele dotyczące osiągnięcia do 2020 r. 20 % całkowitego udziału energii ze źródeł odnawialnych w UE i 10 % udziału energii ze źródeł odnawialnych w sektorze transportu. Jednocześnie zmiana dyrektywy 98/70/WE² („dyrektywa w sprawie jakości paliw”) wprowadziła wiążący cel dotyczący osiągnięcia do 2020 r. 6 % zmniejszenia intensywności emisji gazów cieplarnianych dla paliw stosowanych w pojazdach transportu drogowego i w maszynach jezdnych nieporuszających się po drogach.

Przewiduje się, że biopaliwa stanowiąc będą istotny wkład w osiągnięcie wspomnianych celów. Chociaż obie dyrektywy zawierają kryteria zrównoważonego rozwoju obejmujące minimalne wartości progowe ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, to jednak obecne przepisy nie przewidują obowiązku sprawozdawczości na temat emisji gazów cieplarnianych powiązanej ze zmianami ilości pierwiastka węgla w gruncie, które wynikają z pośrednich zmian sposobu użytkowania gruntów.

W dyrektywach wzywa się³ Komisję do przeanalizowania wpływu pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów na emisję gazów cieplarnianych oraz do zaproponowania, jeżeli będzie to właściwe, sposobów zmniejszenia tego wpływu, chroniąc jednocześnie dotychczasowe inwestycje w produkcję biopaliw. W odpowiedzi na to wezwanie Komisja przyjęła w dniu 22 grudnia 2010 r. komunikat⁴ podsumowujący konsultacje i prace analityczne dotyczące tej kwestii, przeprowadzone od 2008 r. W sprawozdaniu tym Komisja zidentyfikowała pewną liczbę niepewności i ograniczeń związanych z dostępnymi modelami liczbowymi stosowanymi do ilościowego określania pośrednich zmian sposobu użytkowania gruntów, przyznając jednocześnie, że pośrednia zmiana sposobu użytkowania gruntów może zmniejszyć ograniczenie emisji gazów cieplarnianych uzyskane dzięki biopaliwom i biopłynom, oraz zaleciła w związku z tym przyjęcie w odniesieniu do tej kwestii zasady ostrożnego zarządzania zasobami.

2. CELE WNIOSKU

Badania naukowe wskazują, że pomiędzy emisjami wynikającymi z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów mogą występować znaczne różnice, w zależności od surowców, i że emisje te mogą częściowo lub całkowicie niwelować ograniczenie emisji gazów cieplarnianych uzyskane dzięki zastąpieniu paliw

¹ Dz.U. L 140 z 5.6.2009.

² Dz.U. L 350 z 28.12.1998.

³ Artykuł 7d ust. 6 dyrektywy 2009/30/WE oraz art. 19 ust. 6 dyrektywy 2009/28/WE.

⁴ COM(2010) 811.

kopalnych danym rodzajem biopaliwa⁵. Celem obecnego wniosku jest zapoczątkowanie procesu przestawienia się na takie biopaliwa, które zapewniają znaczne ograniczenie emisji gazów cieplarnianych także wówczas, gdy zgłaszane są szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów. Wychodząc z założenia, że należy chronić dotychczasowe inwestycje w produkcję biopaliw, cele obecnego wniosku są następujące:

- ograniczenie wkładu konwencjonalnych biopaliw (niosących ze sobą ryzyko emisji wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów) w realizację celów określonych w dyrektywie w sprawie energii ze źródeł odnawialnych;
- poprawa parametrów emisji gazów cieplarnianych z procesów produkcji biopaliw (zmniejszenie emisji powiązanych) przez podwyższenie progu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla nowych instalacji, przy zapewnieniu ochrony instalacji⁶, które już działały w dniu 1 lipca 2014 r.;
- przyczynienie się do lepszej penetracji rynku przez biopaliwa zaawansowane (w niewielkim stopniu prowadzących do pośrednich zmian sposobu użytkowania gruntów) dzięki dopuszczeniu większego wkładu tych paliw w realizację celów określonych w dyrektywie w sprawie energii ze źródeł odnawialnych niż wkład biopaliw konwencjonalnych;
- poprawa sprawozdawczości na temat emisji gazów cieplarnianych poprzez zobowiązanie państw członkowskich i dostawców paliw do zgłaszania szacowanych emisji wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów związanych z biopaliwami.

Wniosek ten ma również na celu zapewnienie ochrony dotychczasowych inwestycji do 2020 r. We wniosku nie zajęto stanowiska w sprawie faktycznej potrzeby finansowego wspierania biopaliw przed 2020 r. Niemniej jednak Komisja jest zdania, że w okresie po 2020 r. biopaliwa, które nie przynoszą znacznych ograniczeń emisji gazów cieplarnianych (po uwzględnieniu emisji wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów) i które są produkowane z upraw roślin spożywczych i paszowych, nie powinny być subsydiowane.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1. Krótki opis proponowanych działań

Główne elementy niniejszego wniosku dotyczące dyrektywy w sprawie energii ze źródeł odnawialnych to:

- wprowadzenie limitu ograniczającego wkład wnoszony w cele dyrektywy w sprawie energii ze źródeł odnawialnych przez biopaliwa i biopłyny produkowane z upraw roślin spożywczych, takich jak uprawy zbóż i inne uprawy roślin

⁵ Szacunkowe dane dotyczące emisji powodowanych pośrednią zmianą sposobu użytkowania gruntów są obliczane metodą modelowania, która, pomimo ostatnich postępów nauki, pozostaje wrażliwa na ramy modelowania oraz przyjęte założenia i może prowadzić do rozbieżnych wyników.

⁶ Zgodnie z definicją w pkt. 3.1.1 komunikatu Komisji 2010/C 160.

wysokoskrobiowych, cukry i uprawy roślin oleistych, do obecnych poziomów zużycia, nie wprowadzając żadnych limitów dotyczących ich całkowitego zużycia;

- udoskonalony system zachęt ustanowiony w art. 3 ust. 4 w celu dalszego wspierania zrównoważonych i zaawansowanych biopaliw z surowców, które nie powodują dodatkowego zapotrzebowania na grunty;
- wprowadzenie obowiązku sprawozdawczości na temat szacowanych emisji spowodowanych zmianami ilości pierwiastka węgla wynikającymi z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów, opartej na najlepszych dostępnych dowodach naukowych, do celów obliczania ograniczeń emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia biopaliw i biopłynów, które są zgłaszane przez państwa członkowskie w sprawozdaniach na mocy art. 22;
- procedura przeglądowa zapewniająca aktualizację i dostosowywanie tej metodyki w świetle rozwoju nauki;
- zwiększenie ze skutkiem od dnia 1 lipca 2014 r. minimalnego progu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw i biopłynów produkowanych w nowych instalacjach w celu poprawy całkowitego bilansu gazów cieplarnianych dla biopaliw i biopłynów zużywanych w UE, jak również w celu zniechęcenia do dalszych inwestycji w instalacje o słabych parametrach emisji gazów cieplarnianych;
- uproszczenie obliczeń dotyczących ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wymaganych od europejskich producentów biopaliw, co wyrówna warunki działania producentów unijnych i producentów w państwach trzecich;
- usunięcie przepisów tymczasowych przeciwdziałających pośrednim zmianom sposobu użytkowania gruntów, które były zawarte w dyrektywach i nie są już konieczne w świetle przyjmowanego obecnie kompleksowego podejścia;
- dostosowanie dyrektywy w sprawie energii ze źródeł odnawialnych do wejścia w życie Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności w związku z powierzeniem Komisji uprawnień do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 i 291 Traktatu.

Główne elementy niniejszego wniosku dotyczące dyrektywy w sprawie jakości paliw to:

- wprowadzenie obowiązku sprawozdawczości na temat szacowanych emisji spowodowanych zmianami ilości pierwiastka węgla wynikającymi z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów, opartej na najlepszych dostępnych dowodach naukowych, do celów sprawozdawczości na temat ograniczeń emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia biopaliw, jak określono w art. 7a;
- procedura przeglądowa zapewniająca aktualizację i dostosowywanie tej metodyki w świetle rozwoju nauki;
- zwiększenie ze skutkiem od dnia 1 lipca 2014 r. minimalnego progu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw produkowanych w

nowych instalacjach w celu poprawy całkowitego bilansu gazów cieplarnianych dla biopaliw zużywanych w UE, jak również w celu zniechęcenia do dalszych inwestycji w instalacje o słabych parametrach emisji gazów cieplarnianych;

- uproszczenie obliczeń dotyczących ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wymaganych od europejskich producentów biopaliw, co wyrówna warunki działania producentów unijnych i producentów w państwach trzecich;
- usunięcie przepisów tymczasowych zapobiegających pośrednim zmianom sposobu użytkowania gruntów, które były zawarte w dyrektywach i nie są już konieczne w świetle przyjmowanego obecnie kompleksowego podejścia;
- dostosowanie dyrektywy w sprawie jakości paliw do wejścia w życie Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności w związku z powierzeniem Komisji uprawnień do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 i 291 Traktatu.

Wniosek zawiera także drobne poprawki i uściślenia w obu dyrektywach dotyczące kwestii innych niż biopaliwa.

Środki zawarte w niniejszym wniosku ograniczają dopuszczalny wkład konwencjonalnych biopaliw w realizację celów określonych w dyrektywie w sprawie energii ze źródeł odnawialnych. Komisja rozważy ewentualny wpływ niniejszego wniosku na osiągnięcie tych celów w przyszłych sprawozdaniach przygotowywanych na mocy art. 23 dyrektywy w sprawie energii ze źródeł odnawialnych.

3.2. Podstawa prawna

Głównym celem dyrektyw jest ochrona środowiska i funkcjonowania rynku wewnętrznego. Podstawą wniosku są zatem art. 192 ust. 1 i art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

3.3. Zasada pomocniczości

W art. 19 ust. 6 i art. 7d ust. 6 odpowiednich dyrektyw Komisja została wezwana do zajęcia się kwestią pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów. Ogólnym celem dyrektywy w sprawie jakości paliw i dyrektywy w sprawie energii ze źródeł odnawialnych jest przyczynienie się do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w całej gospodarce. W tym celu tworzą one ogólnounijny rynek zrównoważonych biopaliw. Państwa członkowskie nie są w stanie podjąć odpowiednich działań samodzielnie, ponieważ skutki pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów zawsze mają aspekty transgraniczne, które nie mogą być uregulowane w zadowalający sposób przez same państwa członkowskie.

3.4. Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

- Wniosek nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celu dotyczącego ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia biopaliw zużywanych w UE, poprzez uwzględnienie ich pośredniego wpływu na zmianę sposobu użytkowania gruntów.

- Wniosek przybiera formę dyrektywy ustanawiającej minimalne wymogi w odniesieniu do specyfikacji paliw uzasadnione względami ochrony środowiska naturalnego. Dyrektywa nie odnosi się do innych aspektów technicznych związanych ze specyfikacjami paliw, ponieważ zgodnie z zasadami lepszego stanowienia prawa należy je uregulować normami europejskimi.
- Wniosek nie skutkuje zwiększeniem obciążeń finansowych lub administracyjnych Unii, władz krajowych, regionalnych ani lokalnych. Wymagania stawiane przed tymi organami nie ulegają zmianie w stosunku do już określonych w istniejących dyrektywach.
- W ramach opracowywania proponowanych rozwiązań ich wszystkie najważniejsze następstwa przeanalizowano w ocenie skutków.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Unii.

5. INNE UWAGI

Niniejszemu wnioskowi Komisji towarzyszy ocena skutków.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1, w związku z jego art. 114 w odniesieniu do art. 1 ust. 2–9 i art. 2 ust. 5–7 niniejszej dyrektywy,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁷,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁸,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 3 ust. 4 dyrektywy 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE⁹ wymaga się od państw członkowskich dopilnowania, aby udział energii ze źródeł odnawialnych we wszystkich rodzajach transportu wynosił w 2020 r. co najmniej 10 % końcowego zużycia energii w tych państwach. Jedną z metod osiągnięcia tego celu, którą mogą stosować państwa członkowskie, jest stosowanie biopaliw jako domieszki (mieszanie paliw) i przewiduje się, że metoda ta będzie stanowiła główny wkład w jego realizację.
- (2) Mając na uwadze dążenie Unii do dalszego ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz znaczący udział paliw stosowanych w transporcie drogowym w tych emisjach, art. 7a ust. 2 dyrektywy 98/70/WE odnoszącej się do jakości benzyny i olejów

⁷ Dz.U. C z [...], s. [...].

⁸ Dz.U. C z [...], s. [...].

⁹ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG¹⁰ zobowiązuje dostawców paliw do ograniczenia do dnia 31 grudnia 2020 r. o co najmniej 6 % emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia paliw w przeliczeniu na jednostkę energii („natężenie emisji gazów cieplarnianych”) uzyskanej z paliw stosowanych w Unii w pojazdach transportu drogowego, maszynach jezdnych nieporuszających się po drogach, ciągnikach rolniczych i leśnych oraz rekreacyjnych jednostkach pływających, gdy nie znajdują się na morzu. Jedną z metod ograniczenia natężenia emisji gazów cieplarnianych z paliw kopalnych, która może być stosowana przez ich dostawców, jest ich mieszanie z biopaliwami.

- (3) W art. 17 dyrektywy 2009/28/WE ustanowione zostały kryteria zrównoważonego rozwoju, które muszą być spełnione, aby biopaliwa i biopłyny mogły być zaliczane na poczet realizacji celów określonych w dyrektywie oraz kwalifikowały się do objęcia programami wsparcia publicznego. Kryteria te obejmują wymagane minimalne ograniczenie emisji gazów cieplarnianych uzyskane dzięki zastosowaniu biopaliw i biopłynów w stosunku do emisji, których źródłem byłyby paliwa kopalne. Identyczne kryteria zrównoważonego rozwoju ustanowiono w odniesieniu do biopaliw w art. 7b dyrektywy 98/70/WE.
- (4) W sytuacji gdy użytki zielone lub użytki rolne przeznaczone wcześniej do produkcji na potrzeby rynków żywnościowych, paszowych i włókien są przeznaczone pod produkcję biopaliw, zapotrzebowanie na ten pierwszy rodzaj produktów będzie musiało zostać zaspokojone albo przez intensyfikację bieżącej produkcji, albo w drodze przeznaczenia pod tę produkcję innych gruntów, niebędących użytkami rolnymi. Ten ostatni scenariusz stanowi pośrednią zmianę sposobu użytkowania gruntów i – jeżeli wiąże się z przekształceniem obszarów o dużych ilościach pierwiastka węgla – może prowadzić do znaczących emisji gazów cieplarnianych. Dyrektywy 98/70/WE i 2009/28/WE powinny zatem zawierać przepisy zapobiegające pośredniej zmianie sposobu użytkowania gruntów, z uwagi na fakt że obecne biopaliwa są produkowane głównie z roślin uprawianych na istniejących użytkach rolnych.
- (5) Z prognoz dotyczących zapotrzebowania na biopaliwa przedstawionych przez państwa członkowskie i szacunków dotyczących emisji wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów w przypadku różnych surowców do produkcji biopaliw wynika, że emisje gazów cieplarnianych związane z pośrednią zmianą sposobu użytkowania gruntów są prawdopodobnie znaczne i mogą niwelować część lub całość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych przypisywanego poszczególnych biopaliwom. Powodem tego jest fakt, że niemal cała produkcja biopaliw w 2020 r. będzie prawdopodobnie pochodzić z roślin uprawianych na gruntach, które można by wykorzystać do zaspokajania potrzeb rynków żywnościowych i paszowych. W celu ograniczenia tych emisji właściwe jest wprowadzenie rozróżnienia pomiędzy grupami upraw takimi jak, odpowiednio, uprawy roślin oleistych, zbóż, roślin cukrowych i innych roślin skrobiowych.
- (6) Sektor transportu będzie prawdopodobnie wykazywał zapotrzebowanie na płynne paliwa ze źródeł odnawialnych, aby zmniejszyć swoje emisje gazów cieplarnianych. Zaawansowane biopaliwa takie jak paliwa produkowane z odpadów i alg umożliwiają

¹⁰

Dz.U. L 350 z 28.12.1998, s. 58.

znaczne ograniczenie emisji gazów cieplarnianych przy jednoczesnym niskim ryzyku pośrednich zmian sposobu użytkowania gruntów i nie konkurują bezpośrednio z rynkami żywnościowymi i paszowymi o użytki rolne. Właściwe jest zatem zachęcenie do zwiększenia produkcji tych zaawansowanych biopaliw, ponieważ nie są one obecnie dostępne w handlu w dużych ilościach, co wynika częściowo z konkurencji o dotacje publiczne z tradycyjnymi technologiami produkcji biopaliw z upraw roślin spożywczych. Należy zapewnić dodatkowe zachęty poprzez nadanie zaawansowanym biopaliwom większego – w porównaniu z konwencjonalnymi biopaliwami – znaczenia w realizacji 10 % celu wyznaczonego sektorowi transportu w dyrektywie 2009/28/WE. W związku z tym w ramach polityki w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych po 2020 r. wspierać należy jedynie zaawansowane biopaliwa, których szacowane skutki w postaci pośrednich zmian sposobu użytkowania gruntów są ograniczone i które zapewniają znaczne całkowite ograniczenie emisji gazów cieplarnianych.

- (7) W celu zapewnienia długookresowej konkurencyjności sektorów przemysłowych opartych na biotechnologii oraz zgodnie z komunikatem z 2012 r. pt. „Innowacje w służbie zrównoważonego wzrostu: biogospodarka dla Europy”¹¹ i Planem działania na rzecz zasobooszczędnej Europy¹², wspierającymi w całej Europie zintegrowane i zdywersyfikowane biorafinerie, na mocy przepisów dyrektywy 2009/28/WE należy ustanowić większe zachęty, które prowadziłyby do preferowania stosowania surowców z biomasy, które nie mają wysokiej wartości gospodarczej w przypadku innych zastosowań niż biopaliwa.
- (8) Należy zwiększyć ze skutkiem od dnia 1 lipca 2014 r. minimalny próg ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw i biopłynów produkowanych w nowych instalacjach w celu poprawy ich całkowitego bilansu gazów cieplarnianych, jak również w celu zniechęcenia do dalszych inwestycji w instalacje o słabych parametrach ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Zwiększenie tego progu zapewnia ochronę inwestycji w zdolności produkcyjne w zakresie produkcji biopaliw i biopłynów, zgodnie z art. 19 ust. 6 akapit drugi.
- (9) Aby przygotować proces przestawienia się na zaawansowane biopaliwa i zminimalizować całkowite skutki pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów w latach do 2020 r., właściwe jest ograniczenie ilości biopaliw i biopłynów uzyskiwanych z upraw roślin spożywczych określonych w części A załącznika VIII do dyrektywy 2009/28/WE i części A załącznika V do dyrektywy 98/70/WE, które mogą być zaliczane na poczet realizacji celów określonych w dyrektywie 2009/28/WE. Nie ograniczając całkowitego zużycia tych biopaliw, dopuszczalny udział biopaliw i biopłynów wyprodukowanych z upraw zbóż i innych upraw roślin wysokoskrobiowych, cukrów oraz upraw roślin oleistych, który może być zaliczony na poczet realizacji celów dyrektywy 2009/28/WE, należy ograniczyć do wysokości udziału tych biopaliw i biopłynów, które zostały zużyte w 2011 r.
- (10) Określony w art. 3 ust. 4 lit. d) limit 5 % nie ma wpływu na swobodę decyzyjną państw członkowskich, które mogą ustalić własną ścieżkę osiągnięcia wymaganego udziału konwencjonalnych biopaliw w ramach łącznego celu wynoszącego 10 %. W

¹¹ COM(2012) 60.

¹² COM(2011) 571.

ten sposób biopaliwa wyprodukowane przez instalacje, które działały przed końcem 2013 r., mają w dalszym ciągu nieograniczony dostęp do rynku. Niniejsza dyrektywa zmieniająca nie wpływa zatem na uzasadnione oczekiwania podmiotów prowadzących takie instalacje.

- (11) Szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów należy uwzględnić w sprawozdawczości na temat emisji gazów cieplarnianych z biopaliw wymaganej na mocy dyrektyw 98/70/WE i 2009/28/WE. Biopaliwom wytwarzanym z surowców, które nie powodują dodatkowego zapotrzebowania na grunty, takim jak biopaliwa produkowane z odpadów, należy przypisać zerowy wskaźnik emisji.
- (12) Komisja powinna dokonywać przeglądu metodyki szacowania wskaźników emisji wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów zawartych w załączniku VIII do dyrektywy 2009/28/WE i załączniku V do dyrektywy 98/70/WE w świetle dostosowań do postępu naukowo-technicznego. W tym celu, jeżeli będzie to uzasadnione na podstawie najnowszych dostępnych dowodów naukowych, Komisja powinna rozważyć możliwość zmiany proponowanych wskaźników odnoszących się do pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów w przypadku danej grupy upraw oraz wprowadzenie wskaźników takich jak wyższe poziomy dezagregacji i włączenie dodatkowych wartości w przypadku wejścia na rynek nowych surowców do produkcji biopaliw.
- (13) Przepisy art. 19 ust. 8 dyrektywy 2009/28/WE i art. 7d ust. 8 dyrektywy 98/70/WE zachęcają do uprawy roślin wykorzystywanych do produkcji biopaliw na terenach poważnie zdegradowanych i silnie zanieczyszczonych, co stanowiło tymczasowy środek zapobiegający pośredniej zmianie sposobu użytkowania gruntów. W swojej obecnej formie przepisy te nie są już wystarczające i muszą zostać włączone w podejście przyjęte w niniejszej dyrektywie, aby zapewnić utrzymanie spójności wszystkich działań mających na celu ograniczenie do minimum emisji wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów.
- (14) Właściwe jest dostosowanie zasad stosowania wartości standardowych w celu zapewnienia równego traktowania producentów niezależnie od miejsca produkcji. Chociaż państwa trzecie mogą stosować wartości standardowe, to producenci UE mają obowiązek stosować wartości rzeczywiste w przypadkach, gdy są one wyższe od wartości standardowych lub gdy państwo członkowskie nie złożyło sprawozdania, co zwiększa obciążenia administracyjne producentów. Obecne zasady należy zatem uprościć, tak aby stosowanie wartości standardowych nie ograniczało się do obszarów na terenie Unii objętych wykazami, o których mowa w art. 19 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE i art. 7d ust. 2 dyrektywy 98/70/WE.
- (15) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, to jest zapewnienie jednolitego rynku paliw stosowanych w transporcie drogowym oraz w maszynach jezdnych nieporuszających się po drogach i zagwarantowanie przestrzegania minimalnych norm ochrony środowiska dotyczących stosowania tych paliw, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

- (16) W związku z wejściem w życie Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, uprawnienia powierzone Komisji na mocy dyrektyw 2009/28/WE i 98/70/WE należy dostosować do postanowień art. 290.
- (17) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej dyrektywy należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję.
- (18) W celu umożliwienia dostosowania dyrektywy 98/70/WE do postępu naukowo-technicznego, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do mechanizmu monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych, metodycznych zasad i wartości niezbędnych do oceny spełnienia przez biopaliwa kryteriów zrównoważonego rozwoju, ustanawiania kryteriów i zasięgu geograficznego obszarów trawiastych o dużej różnorodności, metodyki obliczania i zgłaszania emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia paliw, metodyki obliczania emisji wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów, dozwolonego poziomu zawartości dodatków metalicznych w paliwach, dopuszczalnych metod analitycznych związanych ze specyfikacją paliwa oraz dozwolonym przekroczeniem poziomu ciśnienia pary w benzynie zawierającej bioetanol.
- (19) W celu umożliwienia dostosowania dyrektywy 2009/28/WE do postępu naukowo-technicznego, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do wykazu surowców do produkcji biopaliw, wobec których stosuje się mnożnik na potrzeby obliczeń dotyczących celu określonego w art. 3 ust. 4, wartości energetycznej paliw transportowych, ustanawiania kryteriów i zasięgu geograficznego obszarów trawiastych o dużej bioróżnorodności, metodyki obliczania emisji wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów, oraz metodycznych zasad i wartości niezbędnych do oceny biopaliw i biopłynów pod kątem spełniania kryteriów zrównoważonego rozwoju.
- (20) Komisja powinna dokonać przeglądu skuteczności środków wprowadzonych niniejszą dyrektywą, w oparciu o najlepsze i najnowsze dostępne dowody naukowe, w zakresie ograniczania emisji gazów cieplarnianych wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów, jak również zbadać sposoby dalszego zmniejszenia tego wpływu, które mogą obejmować włączenie od dnia 1 stycznia 2021 r. szacowanych wskaźników emisji wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów do systemu kryteriów zrównoważonego rozwoju.
- (21) Szczególnie ważne jest, aby stosując niniejszą dyrektywę, w trakcie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (22) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających państwa członkowskie

zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, jednego lub więcej dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.

(23) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 98/70/WE i 2009/28/WE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1
Zmiany dyrektywy 98/70/WE

W dyrektywie 98/70/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7a wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Do dnia 31 marca każdego roku dostawcy paliw przekazują organowi wyznaczonemu przez państwo członkowskie sprawozdania na temat ścieżek produkcji biopaliw, ilości oraz emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia paliw w przeliczeniu na jednostkę energii, w tym określonych w załączniku V szacowanych emisji wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów. Państwa członkowskie zgłaszają te dane Komisji.”;

b) w ust. 5 akapit pierwszy formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 10a, w szczególności jeżeli chodzi o:”;

2) w art. 7b wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych dzięki wykorzystaniu biopaliw uwzględnianych do celów, o których mowa w ust. 1, wynosi co najmniej 60 % w przypadku biopaliw wyprodukowanych w instalacjach, które rozpoczęły działalność po dniu 1 lipca 2014 r. Instalacja «działa», jeżeli prowadzona jest fizyczna produkcja biopaliw.

W przypadku instalacji, które działały w dniu 1 lipca 2014 r. lub przed tą datą, do celów określonych w ust. 1 biopaliwa muszą przynieść ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 35 % do dnia 31 grudnia 2017 r. i o co najmniej 50 % od dnia 1 stycznia 2018 r.

Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynikające z wykorzystania biopaliw oblicza się zgodnie z art. 7d ust. 1.”;

b) ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących kryteriów i zakresów geograficznych służących określeniu, jakie obszary trawiaste są objęte przepisami akapitu pierwszego lit. c), zgodnie z art. 10a.”;

3) w art. 7d wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3–6 otrzymują brzmienie:

„3. Typowy poziom emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolnych może być zgłaszany Komisji w sprawozdaniach, o których mowa w art. 7d ust. 2, w przypadku państw członkowskich, oraz w równoważnych sprawozdaniach w przypadku terytoriów poza Unią.

4. Komisja może zdecydować, w drodze aktu wykonawczego przyjętego zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 11 ust. 3, że sprawozdania określone w ust. 3 zawierają dokładne dane do celów pomiaru emisji gazów cieplarnianych związanych z uprawą surowców do biopaliw, które są najczęściej produkowane na tych obszarach, do celów art. 7b ust. 2.

5. Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2012 r., a następnie co dwa lata, Komisja przygotowuje sprawozdanie dotyczące szacunkowych wartości typowych i standardowych określonych w załączniku IV części B i E, ze szczególnym uwzględnieniem emisji gazów cieplarnianych spowodowanych transportem i procesami technologicznymi.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących korygowania szacowanych wartości typowych i standardowych w załączniku IV części B i E, zgodnie z art. 10a.

6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących dostosowania załącznika V do postępu naukowo-technicznego, w tym poprzez zmianę proponowanych wartości pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów przypisanych do danej grupy upraw; wprowadzenie nowych wartości na wyższych poziomach dezagregacji; włączenie dodatkowych wartości, w stosownych przypadkach, gdy na rynek wejdą nowe surowce do produkcji biopaliw; przegląd kategorii, w których do biopaliw są przypisane zerowe emisje wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów; oraz opracowanie wskaźników dotyczących surowców uzyskiwanych z niespożywczego materiału celulozowego i z materiału lignocelulozowego, zgodnie z art. 10a.”;

b) ust. 7 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„7. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących dostosowania załącznika IV do postępu naukowo-technicznego, w tym poprzez dodanie wartości dotyczących innych ścieżek produkcji biopaliw w odniesieniu do tych samych lub innych surowców oraz przez zmianę metodyki określonej w części C, zgodnie z art. 10a.”;

c) skreśla się ust. 8;

4) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie monitorują zgodność z wymogami określonymi w art. 3 i 4, w odniesieniu do benzyny i olejów napędowych, na podstawie metod analitycznych określonych w obowiązującej wersji norm europejskich, odpowiednio, EN 228 i EN 590.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Każdego roku do dnia 30 czerwca państwa członkowskie składają sprawozdanie zawierające krajowe dane o jakości paliw za poprzedni rok kalendarzowy. Komisja ustanawia wspólny wzór podsumowania danych krajowych dotyczących jakości paliw w drodze aktu wykonawczego przyjętego zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 11 ust. 3. Pierwsze sprawozdanie jest przekazywane do dnia 30 czerwca 2002 r. Począwszy od dnia 1 stycznia 2004 r., wzór tego sprawozdania musi być zgodny z wzorem opisanym w odpowiedniej normie europejskiej. Dodatkowo państwa członkowskie podają w sprawozdaniu łączne ilości benzyny i olejów napędowych wprowadzonych do obrotu na ich terytorium oraz wprowadzone do obrotu ilości benzyny bezołowiowej i olejów napędowych o maksymalnej zawartości siarki 10 mg/kg. Poza tym państwa członkowskie podają corocznie dane na temat dostępności, z uwzględnieniem odpowiednich kryteriów geograficznych, benzyny i olejów napędowych o maksymalnej zawartości siarki 10 mg/kg wprowadzonych do obrotu na ich terytorium.”;

5) w art. 8a ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

„3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących zmiany limitu zawartości MMT w paliwie, określonego w ust. 2, zgodnie z art. 10a. Zmiana ta jest dokonywana na podstawie wyników oceny przeprowadzonej za pomocą metodologii testowania, o której mowa w ust. 1. Limit ten może zostać zmniejszony do zera w przypadkach, w których jest to uzasadnione oceną zagrożenia. Limit ten nie może zostać zwiększony, chyba że jest to uzasadnione oceną zagrożenia.”;

6) art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących dostosowania do postępu naukowo-technicznego dopuszczalnych metod analitycznych, o których mowa w załącznikach I, II i III, zgodnie z art. 10a.”;

7) dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Artykuł 10a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Przekazania uprawnień, o którym mowa w art. 7a ust. 5, art. 7b ust. 3 akapit drugi, art. 7d ust. 5, art. 7d ust. 6, art. 7d ust. 7, art. 8a ust. 3 i art. 10 ust. 1, dokonuje się na czas nieokreślony od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 7a ust. 5, art. 7b ust. 3 akapit drugi, art. 7d ust. 5, art. 7d ust. 6, art. 7d ust. 7, art. 8a ust. 3 i art. 10 ust. 1, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 7a ust. 5, art. 7b ust. 3 akapit drugi, art. 7d ust. 5, art. 7d ust. 6, art. 7d ust. 7, art. 8a ust. 3 i art. 10 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie 2 miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o 2 miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

- 8) w art. 11 skreśla się ust. 4;
- 9) w załącznikach wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2 **Zmiany dyrektywy 2009/28/WE**

W dyrektywie 2009/28/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 dodaje się nową literę w brzmieniu:

„p) «odpady» są zdefiniowane jak w art. 3 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy¹³. Substancje, które zostały w sposób zamierzony zmodyfikowane lub zanieczyszczone, aby spełniały tę definicję, nie są objęte tą kategorią.”;

- 2) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Wiążące krajowe cele i środki w zakresie stosowania energii ze źródeł odnawialnych”;

b) w ust. 1 dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Na potrzeby osiągnięcia celu, o którym mowa w akapicie pierwszym, maksymalny łączny wkład biopaliw i biopłynów produkowanych z upraw zbóż i innych upraw

¹³ Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.

roślin wysokoskrobiowych, cukrów oraz upraw roślin oleistych nie może przekraczać ilości energii odpowiadającej maksymalnemu wkładowi określone w art. 3 ust. 4 lit. d).”;

c) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w lit. b) dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Przepisy niniejszej litery stosuje się, nie naruszając przepisów art. 17 ust. 1 lit. a) i art. 3 ust. 4 lit. d).”;

(ii) dodaje się lit. d) w brzmieniu:

d) do celów obliczeń biopaliw w liczniku, udział energii z biopaliw wyprodukowanych z upraw zbóż i innych upraw roślin wysokoskrobiowych, cukrów oraz upraw roślin oleistych nie może przekraczać 5 % – która to wartość stanowi szacowany udział na koniec 2011 r. – końcowego zużycia energii w sektorze transportu w 2020 r.”;

(iii) dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„wkład:

(i) biopaliw wyprodukowanych z surowców wymienionych w załączniku IX część A jest uznawany za czterokrotność ich wartości energetycznej;

(ii) biopaliw wyprodukowanych z surowców wymienionych w załączniku IX część B jest uznawany za dwukrotność ich wartości energetycznej;

(iii) odnawialnych paliw gazowych i ciekłych pochodzenia niebiologicznego jest uznawany za czterokrotność ich wartości energetycznej.

Państwa członkowskie dopilnowują, aby surowce nie były w sposób zamierzony modyfikowane, tak aby obejmowały je kategorie określone w ppkt (i)–(iii).

Wykaz surowców określony w załączniku IX może zostać dostosowany do postępu naukowo-technicznego, aby zapewnić prawidłowe wdrażanie przepisów niniejszej dyrektywy dotyczących obliczeń. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących wykazu surowców określonego w załączniku IX, zgodnie z art. 25b”;

3) w art. 5 ust. 5 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących dostosowania do postępu naukowo-technicznego wartości energetycznej paliw transportowych określonych w załączniku III, zgodnie z art. 25b.”;

4) w art. 6 ust. 1 skreśla się ostatnie zdanie;

5) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych dzięki wykorzystaniu biopaliw i biopłynów uwzględnionych do celów, o których mowa w ust. 1, wynosi co najmniej 60 % w przypadku biopaliw i biopłynów wyprodukowanych w instalacjach, które rozpoczęły działalność po dniu 1 lipca 2014 r. Instalacja «działa», jeżeli prowadzona jest fizyczna produkcja biopaliw lub biopłynów.

W przypadku instalacji, które działały w dniu 1 lipca 2014 r. lub przed tą datą, do celów określonych w ust. 1 biopaliwa i biopłyny muszą przynieść ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 35 % do dnia 31 grudnia 2017 r. i o co najmniej 50 % od dnia 1 stycznia 2018 r.

Ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wynikające z wykorzystania biopaliw i biopłynów oblicza się zgodnie z art. 19 ust. 1.”;

b) ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych w celu ustanowienia kryteriów i zakresów geograficznych służących określeniu, jakie obszary trawiaste są objęte przepisami akapitu pierwszego lit. c), zgodnie z art. 25b.”;

6) art. 18 ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja może zdecydować, że dobrowolne międzynarodowe lub krajowe systemy określające normy dla wytwarzania produktów biomasy zawierają dokładne dane wymagane do celów art. 17 ust. 2 lub wykazują, że partie biopaliwa lub biopłynów spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 17 ust. 3–5. Komisja może zdecydować, że systemy te zawierają dokładne dane do celów informacji o środkach podjętych w celu ochrony obszarów, które dostarczają podstawowych usług ekosystemu w sytuacjach kryzysowych (takich jak ochrona działu wodnego i kontrola erozji), ochrony gleby, wody i powietrza, rekultywacji terenów zdegradowanych, unikania nadmiernego zużycia wody na obszarach, na których jest ona dobrem rzadkim, a także do celów informacji o elementach, o których mowa w art. 17 ust. 7 akapit drugi. Komisja może również uznać obszary przeznaczone do ochrony rzadkich, zagrożonych lub silnie zagrożonych ekosystemów lub gatunków uznanych za takie na mocy umów międzynarodowych lub zawartych w wykazach sporządzanych przez organizacje międzyrządowe lub Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody do celów art. 17 ust. 3 lit. b) ppkt (ii).”;

7) w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Typowy poziom emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolnych może być zgłaszany Komisji w sprawozdaniach, o których mowa w art. 19 ust. 2, w przypadku państw członkowskich, oraz w równoważnych sprawozdaniach w przypadku terytoriów poza Unią.

4. Komisja może zdecydować, w drodze aktu wykonawczego przyjętego zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 25 ust. 3, że sprawozdania określone w ust. 3 zawierają dokładne dane do celów pomiaru emisji gazów cieplarnianych związanych z uprawą surowców do biopaliw i biopłynów, które są najczęściej produkowane na tych obszarach, do celów art. 17 ust. 2.”;

b) w ust. 5 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„W tym celu Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 25b.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących dostosowania załącznika VIII do postępu naukowo-technicznego, w tym: zmiany proponowanych wartości pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów przypisanych do danej grupy upraw; wprowadzenia nowych wartości na wyższych poziomach dezagregacji (np. na poziomie surowca); włączenia dodatkowych wartości, w stosownych przypadkach, gdy na rynek wejdą nowe surowce do produkcji biopaliw; oraz opracowania wskaźników dotyczących surowców uzyskiwanych z niespożywczego materiału celulozowego i z materiału lignocelulozowego, zgodnie z art. 25b.”;

d) ust. 7 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„7. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących dostosowania załącznika V do postępu naukowo-technicznego, w tym poprzez dodanie wartości dotyczących innych ścieżek produkcji biopaliw w odniesieniu do tych samych lub innych surowców oraz przez zmianę metodyki określonej w części C, zgodnie z art. 25b.”;

e) skreśla się ust. 8;

8) skreśla się art. 21;

9) art. 22 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy szacowaniu wartości netto ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wynikającego z wykorzystania biopaliw państwa członkowskie mogą, do celów sprawozdań, o których mowa w ust. 1, zastosować wartości typowe określone w załączniku V części A i B i dodają szacunkowe wartości emisji wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów określone w załączniku VIII.”;

10) w art. 25 skreśla się ust. 4;

11) dodaje się artykuł 25b w brzmieniu:

„Artykuł 25b

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 4 lit. d), art. 5 ust. 5, art. 17 ust. 3 lit. c) akapit trzeci, art. 19 ust. 5, art. 19 ust. 6 i art. 19 ust. 7, powierza się Komisji na czas nieokreślony od [dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy].

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 4 lit. d), art. 5 ust. 5, art. 17 ust. 3 lit. c) akapit trzeci, art. 19 ust. 5, art. 19 ust. 6 i art. 19 ust. 7, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 4 lit. d), art. 5 ust. 5, art. 17 ust. 3 lit. c) akapit trzeci, art. 19 ust. 5, art. 19 ust. 6 i art. 19 ust. 7 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie 2 miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o 2 miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

- 12) w załącznikach wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Przegląd

Do dnia 31 grudnia 2017 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające, w oparciu o najlepsze i najnowsze dostępne dowody naukowe, skuteczność środków wprowadzonych niniejszą dyrektywą pod względem ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów, które są związane z produkcją biopaliw i biopłynów. Sprawozdaniu temu towarzyszy, w stosownym przypadku, wniosek ustawodawczy, opierający się na najlepszych dostępnych dowodach naukowych, mający na celu włączenie szacowanych wskaźników emisji wynikających z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów do odpowiednich kryteriów zrównoważonego rozwoju, które mają być stosowane od dnia 1 stycznia 2021 r., oraz przegląd skuteczności zachęt na rzecz biopaliw z surowców, których produkcja nie wymaga użytkowania gruntów, oraz upraw niespożywczych, zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. d) dyrektywy 2009/28/WE.

Artykuł 4

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia [dwanaście miesięcy lat od daty jej przyjęcia] r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 5
Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W załącznikach do dyrektywy 98/70/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku IV część C wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Emisje w ujęciu rocznym spowodowane zmianami ilości pierwiastka węgla wynikającymi ze zmiany sposobu użytkowania gruntów, e_I , oblicza się, równo roz dzielając całkowitą emisję na 20 lat. Do obliczenia wielkości tych emisji stosuje się następującą zasadę:

$$e_I = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P,$$

gdzie

e_I = emisje gazów cieplarnianych w ujęciu rocznym spowodowane zmianami ilości pierwiastka węgla wynikającymi ze zmiany sposobu użytkowania gruntów (mierzone jako masa (w gramach) równoważnika CO₂ w przeliczeniu na jednostkę energii wytworzonej z biopaliwa (w megadżulach));

CS_R = ilość pierwiastka węgla na jednostkę powierzchni związana z referencyjnym użytkowaniem gruntów (mierzona jako masa (w tonach) pierwiastka węgla na jednostkę powierzchni, obejmująca zarówno glebę, jak i roślinność). Referencyjne użytkowanie gruntów oznacza użytkowanie gruntów w styczniu 2008 r. lub 20 lat przed uzyskaniem surowca, w zależności od tego, która data jest późniejsza;

CS_A = ilość pierwiastka węgla na jednostkę powierzchni związana z rzeczywistym użytkowaniem gruntów (mierzona jako masa (w tonach) pierwiastka węgla na jednostkę powierzchni, obejmująca zarówno glebę, jak i roślinność). W przypadkach gdy ilości pierwiastka węgla gromadzą się przez okres przekraczający jeden rok, wartość CS_A jest obliczana jako szacowana ilość pierwiastka węgla na jednostkę powierzchni po 20 latach lub kiedy uprawy osiągną dojrzałość, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej; oraz

P = wydajność upraw (mierzona ilością energii wytwarzanej przez biopaliwo na jednostkę powierzchni w jednym roku).”;

b) skreśla się pkt 8 i 9;

2) dodaje się załącznik V w brzmieniu:

„Załącznik V

Część A. Szacowane emisje spowodowane biopaliwami, wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów

Grupa surowców	Szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów (gCO _{2eq} /MJ)

Uprawy zbóż i inne uprawy roślin wysokoskrobiowych	12
Cukry	13
Rośliny oleiste	55

Część B. Biopaliwa, w przypadku których szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów są uznawane za zerowe

W przypadku biopaliw produkowanych z następujących kategorii surowców uznaje się, że ich szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów wynoszą zero:

- (a) surowce niewymienione w części A niniejszego załącznika;
- (b) surowce, których produkcja prowadzi do bezpośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów, np. zmiany jednej z następujących klas pokrycia terenu stosowanych przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC): grunty leśne, użytki zielone, tereny podmokłe, grunty zabudowane lub inne grunty, na klasę gruntów uprawnych lub upraw trwałych¹⁴. W takim przypadku «wartość emisji wynikającej z bezpośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów» (el) należy obliczać zgodnie z załącznikiem IV część C pkt 7.”.

¹⁴ Uprawy trwałe są określane jako uprawy wieloletnie z łodygami zwykle niepodlegającymi corocznym zbiorom, takie jak zagajnik o krótkiej rotacji i uprawy palmy olejowej, zgodnie z definicją w komunikacie Komisji 2010/C 160/02.

ZAŁĄCZNIK II

W załącznikach do dyrektywy 2009/28/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku V część C wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Emisje w ujęciu rocznym spowodowane zmianami ilości pierwiastka węgla wynikającymi ze zmiany sposobu użytkowania gruntów, e_I , oblicza się, równo roz dzielając całkowitą emisję na 20 lat. Do obliczenia wielkości tych emisji stosuje się następującą zasadę:

$$e_I = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P,$$

gdzie

e_I = emisje gazów cieplarnianych w ujęciu rocznym spowodowane zmianami ilości pierwiastka węgla wynikającymi ze zmiany sposobu użytkowania gruntów (mierzone jako masa (w gramach) równoważnika CO₂ w przeliczeniu na jednostkę energii wytworzonej z biopaliwa (w megadżulach));

CS_R = ilość pierwiastka węgla na jednostkę powierzchni związana z referencyjnym użytkowaniem gruntów (mierzona jako masa (w tonach) pierwiastka węgla na jednostkę powierzchni, obejmująca zarówno glebę, jak i roślinność). Referencyjne użytkowanie gruntów oznacza użytkowanie gruntów w styczniu 2008 r. lub 20 lat przed uzyskaniem surowca, w zależności od tego, która data jest późniejsza;

CS_A = ilość pierwiastka węgla na jednostkę powierzchni związana z rzeczywistym użytkowaniem gruntów (mierzona jako masa (w tonach) pierwiastka węgla na jednostkę powierzchni, obejmująca zarówno glebę, jak i roślinność). W przypadkach gdy ilości pierwiastka węgla gromadzą się przez okres przekraczający jeden rok, wartość CS_A jest obliczana jako szacowana ilość pierwiastka węgla na jednostkę powierzchni po 20 latach lub kiedy uprawy osiągną dojrzałość, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej; oraz

P = wydajność upraw (mierzona ilością energii wytwarzanej przez biopaliwo lub biopłyn na jednostkę powierzchni w jednym roku).”;

b) skreśla się pkt 8 i 9;

2) dodaje się załącznik VIII w brzmieniu:

„Załącznik VIII

Część A. Szacowane emisje spowodowane surowcami do produkcji biopaliw i biopłynów, wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów

Grupa surowców	Szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów (gCO _{2eq} /MJ)

Uprawy zbóż i inne uprawy roślin wysokoskrobiowych	12
Cukry	13
Rośliny oleiste	55

Część B. Biopaliwa i biopłyny, w przypadku których szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów są uznawane za zerowe

W przypadku biopaliw i biopłynów produkowanych z następujących kategorii surowców uznaje się, że ich szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów wynoszą zero:

- (a) surowce niewymienione w części A niniejszego załącznika;
- (b) surowce, których produkcja prowadzi do bezpośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów, np. zmiany jednej z następujących klas pokrycia terenu stosowanych przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC): grunty leśne, użytki zielone, tereny podmokłe, grunty zabudowane lub inne grunty, na klasę gruntów uprawnych lub upraw trwałych¹⁵. W takim przypadku «wartość emisji wynikającej z bezpośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów» (*e*) należy obliczać zgodnie z załącznikiem V część C pkt 7.”;

3) dodaje się załącznik IX w brzmieniu:

„Załącznik IX

Część A. Surowce, których wkład w realizację celu, o którym mowa w art. 3 ust. 4, jest uznawany za czterokrotność ich wartości energetycznej

- (a) Algi
- (b) Frakcja biomasy zmieszanych odpadów komunalnych, ale nie segregowanych odpadów z gospodarstw domowych, z zastrzeżeniem celów recyklingu na mocy art. 11 ust. 2 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy
- (c) Frakcja biomasy odpadów przemysłowych
- (d) Słoma
- (e) Obornik i osad ściekowy
- (f) Ścieki z zakładów wyłaczania oleju palmowego i puste wiązki owoców palmy

¹⁵ Uprawy trwałe są określane jako uprawy wieloletnie z łodygami zwykle niepodlegającymi corocznym zbiorom, takie jak zagajnik o krótkiej rotacji i uprawy palmy olejowej, zgodnie z definicją w komunikacie Komisji 2010/C 160/02.

- (g) Smoła oleju talowego
- (h) Gliceryna surowa
- (i) Wytłoczyny z trzciny cukrowej
- (j) Wytłoki z winogron i osady winne z drożdży
- (k) Łupiny orzechów
- (l) Łuski nasion
- (m) Kolby
- (n) Kora, gałęzie, liście, trociny i strużyny

Część B. Surowce, których wkład w realizację celu, o którym mowa w art. 3 ust. 4, jest uznawany za dwukrotność ich wartości energetycznej

- (a) Zużyty olej kuchenny
- (b) Tłuszcze zwierzęce sklasyfikowane jako surowiec kategorii 1 i 2 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1774/2002 ustanawiającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi¹⁶
- (c) Niespożywczy materiał celulozowy
- (d) Materiał lignocelulozowy z wyjątkiem kłód tartacznych i kłód skrawanych”.

¹⁶ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, s. 1.